

**Predici ținute de fr. Frank la
Radio Luxemburg în anul 1976**

Rugăciunea de Mare Preot a lui Isus – partea I-a

Doresc să spun împreună cu Pavel: „Și, dacă *Evanghelia noastră este acoperită, este acoperită pentru cei ce sunt pe calea pierzării*” (2 Corinteni 4:3).

Astăzi dorim să vorbim despre Ioan 17. Chiar acest capitol este deseori interpretat personal. Aici este scris: „*După ce a vorbit astfel, Isus a ridicat ochii spre cer și a zis: «Tată, a sosit ceasul! Proslăvește pe Fiul Tău, ca și Fiul Tău să Te proslăvească pe Tine...»*” Aici Îl vedem pe Isus Hristos în umanitatea Lui. El a fost Dumnezeu și Om. Ca Dumnezeu, desigur că nu trebuia să se roage, dar ca Om, El a devenit modelul nostru, căci noi trebuie să ne îndreptăm ochii spre cer și să ne rugăm Tatălui nostru ceresc.

Atunci a sosit ceasul proslăvirii Sale. În legătură cu aceasta, El nu a avut doar crucea înaintea ochilor Săi, ci și învierea slăvită – biruința asupra tuturor puterilor locuinței morților. Fiul lui Dumnezeu se gândea la proslăvirea Tatălui. La fel trebuie să fie cu noi toți. Toți fiii și toate fiicele lui Dumnezeu, nu se vor gândi doar la ei, ci la mărirea slavei lui Dumnezeu. Doar dacă Dumnezeu intră în dreptul Său cu noi și dacă între noi se pot împlini făgăduințele Sale, doar atunci se poate confirma Cuvântul Său și se poate descoperi slava Sa.

În legătură cu starea Lui de Fiu, Domnul Isus spune mai departe: „*după cum I-ai dat putere peste orice făptură, ca să dea viața veșnică tuturor acelora pe care I i-ai dat Tu*”. Aici este exprimat un gând foarte important și anume: cine vrea să primească viața veșnică, trebuie să vină la Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu. Pe noi, Dumnezeu nu ne-a răscumpărat ca Tată, ci ca Fiu al lui Dumnezeu. El a plătit prețul pentru răscumpărarea noastră și a plătit pentru iertarea păcatelor noastre prin faptul că El, ca Miel al lui Dumnezeu Și-a vărsat sângele pentru noi.

În alte predici, deja am cercetat faptul că Dumnezeu S-a descoperit ca Tată în cer și, de aceea, noi ne rugăm: „*Tatăl nostru care ești în ceruri...*”. Același Dumnezeu S-a descoperit în Fiul, pe pământ și locuiește în noi prin Duhul Sfânt. Oricine dorește să primească viața veșnică, o va găsi numai și numai în Isus Hristos și de aceea este scris: „*Cine crede în Fiul lui Dumnezeu are viața veșnică*” (Ioan 3:36). Toți cei care sunt rânduiți de Dumnezeu pentru mântuire, vor găsi calea spre Isus Hristos, pentru ca în El și prin El să aibă viața veșnică.

Dumnezeu dorește ca toți oamenii să fie mântuiți și să vină la cunoștința adevărului, dar nu toți se lasă mântuiți și călăuziți la pocăință de către Duhul lui Dumnezeu; nu toți oamenii doresc să ajungă la cunoștința adevărului. Dar este scris: „*Tot ce-Mi dă Tatăl va ajunge la Mine*” și „*Pe cel ce vine la Mine nu-l voi izgoni afară*”. Toți cei care vin la Isus Hristos, primesc de la El viața veșnică. Iar El intră în acest gând mai în detaliu și descrie efectul în viața oamenilor care au primit viața veșnică prin faptul că zice: „*Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Hristos pe care L-ai trimis Tu*”.

Trebuie să ne oprim puțin la acest verset, căci aici este vorba de viața veșnică. Noi nu vrem doar să vorbim despre ea, ci vrem să o avem cu adevărat. Aici ne este spus acum, că viața veșnică constă în faptul că Îl recunoaștem pe singurul Dumnezeu adevărat. Aici este vorba de adevărul biblic de a recunoaște că există doar un singur Dumnezeu adevărat. În niciun verset biblic nu este vorba de mai multe persoane ale divinității, chiar dacă singurul Dumnezeu se descoperă sub diferite forme. Conform primei porunci, poporul Israel putea să creadă doar într-un singur Dumnezeu. În afară de El nu există un alt Dumnezeu. Dacă, conform cuvintelor lui Isus, viața veșnică constă în: „*să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Hristos pe care L-ai trimis Tu*”, atunci noi trebuie să acordăm mai multă atenție acestui lucru.

În cercul credincioșilor se vorbește atât de mult despre viața veșnică, fără să se înțeleagă că, credinciosului care are o întâlnire adevărată cu Isus Hristos, Răscumpărătorul Său, îi este dată o

descoperire divină directă. Aici nu este vorba doar de o cunoștință, ci este vorba de trăirea și siguranța primirii vieții veșnice.

Pavel îi scrie lui Timotei: „*căci este un singur Dumnezeu și este un singur mijlocitor între Dumnezeu și oameni: Omul Isus Hristos, care S-a dat pe Sine însuși ca preț de răscumpărare pentru toți*” (1 Timotei 2:5-6).

Aici, în Ioan 17, îl vedem pe Domnul Isus ca Om, ca Răscumpărător care este cu picioarele Lui pe acest pământ și care a venit în trup, dar care S-a dovedit a fi Fiul lui Dumnezeu cu putere și neprihănit în duhul. În capitolul 16, pe care noi l-am cercetat înainte, Domnul Isus le-a spus ucenicilor Săi clar și răspicat, fără a le vorbi în pilde: „*...și ați crezut că am ieșit de la Dumnezeu*” (Ioan 16:27).

Aici, El ne spune: „*Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat...*” Aici Îl vedem pe Isus Hristos în rolul Său de Mijlocitor, care împacă omenirea cu Dumnezeu. El zice mai departe: „*Eu Te-am proslăvit pe pământ, am sfârșit lucrarea pe care Mi-ai dat-o s-o fac*” (Ioan 17:4). El a spus toate aceste lucruri înaintea biruinței de pe crucea Golgotei, înainte de fi încheiată lucrarea de răscumpărare. Pentru El, desăvârșirea lucrării lui Dumnezeu a fost deja o realitate divină. El Își cunoștea însărcinarea și știa că prin aceasta se va împlini tot planul de mântuire al lui Dumnezeu.

Dacă este vorba de viața veșnică, dacă este vorba de Dumnezeu, atunci trebuie să permitem Cuvântului lui Dumnezeu să ne vorbească și să nu aducem în Scriptură gândurile sau interpretările noastre personale.

În ce privește viața veșnică, Ioan scrie în epistola lui, în 1 Ioan 5:20: „*Știm că Fiul lui Dumnezeu a venit și ne-a dat pricepere să cunoaștem pe Cel ce este adevărat. Și noi suntem în Cel ce este adevărat, adică în Isus Hristos, Fiul Lui. El este Dumnezeul adevărat și viața veșnică*”. Vă rog, haideți să comparăm Ioan 17:3 cu 1 Ioan 5:20 și conținutul să ne fie descoperit de Duhul lui Dumnezeu. În Ioan 17 ne este spus să Îl cunoaștem pe singurul Dumnezeu adevărat și pe Isus Hristos pe care L-a trimis El. Iar mai târziu, Ioan scrie că noi suntem în

Cel ce este adevărat, adică în Fiul Lui, pe care el Îl descrie ca fiind Dumnezeu adevărat și viața veșnică.

Stimați ascultători, dragi frați și surori, observăm că nu ne putem apropia de Sfânta Scriptură cu mintea noastră. Taina lui Dumnezeu este atât de mare și de puternică și, cu cât timpul durează mai mult, cu atât ne este descoperită mai profund. Încă de atunci, Domnul Isus a spus: „*În ziua aceea, veți cunoaște că Eu sunt în Tatăl Meu, că voi sunteți în Mine, și că Eu sunt în voi*” (Ioan 14:20). Isus Hristos a ieșit de la Dumnezeu și S-a întors în dumnezeirea Lui. În cele patru Evanghelii, Îl găsim ca Om, fiind descris în toate aspectele Sale, de la nașterea Lui și până la înălțarea în slavă. Mai târziu, după învierea Lui, Îl vedem ca Domnul slavei. Același Ioan care a scris capitolul 17, mărturisește în capitolul 20 ceea ce a spus Toma atunci când l-a văzut pe Domnul Isus Hristos după înviere și când și-a pus mâna pe coasta Lui. Dacă Îl recunoaștem pe Isus Hristos în dumnezeirea Lui, noi putem să spunem împreună cu Toma: „*Domnul meu și Dumnezeuul meu.*”

Isus Hristos nu a răscumpărat doar Biserica, ci în El am devenit părtași naturii dumnezeiești. În El am primit viața veșnică și am devenit fii și fiice ale lui Dumnezeu. El a fost hotărât înaintea întemeierii lumii ca să-Și dea viața ca Miel al lui Dumnezeu pentru împăcarea multora. Noi am fost hotărâți înaintea întemeierii lumii ca să fim răscumpărați, aduși înapoi la Dumnezeu și să intrăm în slava Lui.

Cine citește Cuvântul lui Dumnezeu, acela trebuie să recunoască semnificația planului divin de mântuire. Doar astfel vom putea încadra totul corect. Să ne rugăm

Tată ceresc, Ție, singurului Dumnezeu adevărat, Îți mulțumesc că ni Te-ai descoperit în Isus Hristos, aici pe pământ. Îți mulțumesc pentru împăcarea prin sângele Lui și te rog Doamne, dăruiește viața veșnică tuturor celor care vin la Tine și care cred în Tine. Binecuvântează pe toți aceia care au ascultat această predică, dăruiește-le înțelegerea corectă pentru Cuvântul Tău și lucrarea Ta din acest timp. Eu te rog, în Numele lui Isus. Amin.

Rugăciunea de Mare Preot a lui Isus – partea a II-a

Astăzi, dorim să vorbim despre Ioan 17, începând cu versetul 6. Aici, în rugăciunea Lui de Mare Preot, cu ochii ridicați spre cer, Mântuitorul spune: „*Am descoperit Numele Tău oamenilor pe care Mi i-ai dat din lume. Ai Tăi erau și Tu Mi i-ai dat; și ei au păzit Cuvântul Tău*” (traducerea germană Elberfelder). Din acest verset reiese clar că Domnul Isus a descoperit Numele Tatălui, acelora care au ieșit afară din lume și au păzit Cuvântul Său. Toți cei care Îl recunosc pe singurul Dumnezeu adevărat, care a devenit Mântuitorul nostru în Isus Hristos, Îl văd pe Tatăl în Fiul, așa cum o descrie Biblia. Aici este vorba despre următorul lucru: Mântuitorul a descoperit alor Săi, Numele Tatălui. El a spus literar: „*Am descoperit Numele Tău oamenilor pe care Mi i-ai dat din lume*” (trad. germ. Elberfelder). Nu toți cei care se numesc credincioși au avut o trăire adevărată cu Dumnezeu. Mulți au o credință mentală, care nu are ca bază Cuvântul lui Dumnezeu. Pe baza acestui verset, noi trebuie să ne punem următoarea întrebare: „Care este Numele Tatălui pe care L-a descoperit Fiul alor Săi, celor care i-au fost dați din lume?” Dacă este pusă întrebarea: „Care este Numele Fiului?”, atunci toți spun: „Isus.” Dar aici este vorba de faptul că Numele Tatălui a fost descoperit și de aceea, noi trebuie să știm care este Numele Tatălui.

Pentru a exprima mai clar acest lucru, dacă cineva ar întreba: „cum Îl cheamă pe Fiul lui Dumnezeu?”, atunci am spune: „Isus”. Dar dacă am întreba: „cum Îl cheamă pe Tatăl? Care este Numele Lui?”, atunci desigur că majoritatea nu ar putea răspunde. Poate că nici nu s-au gândit vreodată la așa ceva. Dar tocmai despre aceasta este vorba aici în Ioan 17. Mulți au încercat să îi pună pe Fiul și pe Tatăl față în față, în loc să înțeleagă descoperirea divină chiar din acest capitol. Pentru a lumina mai mult această temă, doresc să citesc imediat versetul 11: „*Eu*

nu mai sunt în lume, dar ei sunt în lume și Eu vin la Tine. Sfinte Tată, păzește, în Numele Tău, pe aceia pe care Mi i-ai dat, pentru ca ei să fie una, cum suntem și Noi". Cheia este în aceste cuvinte: „...păzește, în Numele Tău, pe aceia pe care Mi i-ai dat”. Chiar văzut firește, fiul preia numele tatălui. Exact la fel este cu descoperirea Tatălui în Fiul. Din acest context, vedem că Numele Tatălui și al Fiului trebuie să fie unul și același. Această recunoaștere este foarte importantă și conform celor spuse de Isus, toți copiii lui Dumnezeu trebuie să o aibă.

Poate că acum vă gândiți deja la textul biblic prețios din Matei 28:18. Acolo vorbește Cel înviat, Domnul înălțat: „*Toată puterea Mi-a fost dată în cer și pe pământ*”. Aici, El nu separă faptul că Lui i-a fost dată puterea pe pământ, iar Tatălui i-a fost dată puterea în cer. Aici El vorbește ca fiind Domnul Dumnezeu și zice: „*Toată puterea Mi-a fost dată în cer și pe pământ*”. Mai departe, El zice: „*Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit. Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului.*” *Amin*". Dar, deoarece suntem la tema aceasta și este vorba despre acest Nume, în care Dumnezeu S-a descoperit în Noul Testament, dorim tratăm în detaliu acest lucru.

În Ioan 17 citim că Fiul ne-a descoperit Numele Tatălui. În Matei 28:19 ne-a fost poruncit să botezăm „în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh”. Nu este scris: în Numele (la plural), sau în titluri (la plural), ci în Numele (la singular). Deși Dumnezeu S-a descoperit ca Tată, Fiu și Duh Sfânt, totuși totul a avut loc în Numele lui Isus Hristos. La fiecare întrebare biblică trebuie să cercetăm Sfânta Scriptură, pentru ca toate versetele biblice care se referă la un subiect să fie luate în context și să fie luminate. „Tată” este un titlu. De asemenea și „Fiu” și „Duh Sfânt”. Prin aceasta, Dumnezeu este descris în felul Său de descoperire. Dar dacă se pune întrebarea: „care este Numele?”, atunci avem dreptul ca să primim un răspuns. Cui nu îi este descoperit Numele, face din Matei 28:19 o formulă, fără a înțelege despre ce este vorba.

Dacă Domnul Isus zice: „*Am descoperit Numele Tău oamenilor*”, atunci toți cei care au venit la Isus Hristos și Îi aparțin, aceștia posedă descoperirea Numelui Său, Numele în care Dumnezeu S-a descoperit în Noul Testament ca Tată, Fiu și Duh Sfânt. Aici este vorba de Numele care este mai presus de orice Nume, în care se va apleca orice genunchi și în care orice limbă va mărturisi spre slava lui Dumnezeu că Isus Hristos este Domnul. Numele lui Isus conține mai mult decât se presupune în general. De exemplu, cine a fost botezat în formula „în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh”, de fapt nu a fost botezat biblic, pentru că nu a fost recunoscut faptul că de aceste trei titluri aparține Numele. Atunci când Petru a propovăduit norodului Cuvântul lui Dumnezeu, în ziua Cincizecimii, citim în Faptele Apostolilor 2:38: „*«Pocăiți-vă», le-a zis Petru, «și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh».*” Petru auzise porunca misionară și a înțeles-o întocmai. El știa că în Matei 28:19 era vorba despre Numele în care Dumnezeu S-a descoperit în Noul Testament.

Dacă citim Faptele Apostolilor, acolo găsim că toți cei care au fost botezați în Numele Domnului Isus Hristos, au fost botezați biblic. Nici măcar o singură dată nu a fost botezată vreo persoană, în formulă. În Ierusalim, Petru a botezat în Numele lui Isus Hristos (Faptele Apostolilor 2:38); la fel, Filip în Samaria în Faptele Apostolilor 8:16 și Pavel în Efes în Faptele Apostolilor 19:5. Aici nu este vorba despre o interpretare strânsă a cuvintelor, ci de o învățătură biblică. Este scris: „*Este un singur Domn, o singură credință, un singur botez*”. Acest botez biblic, se realizează prin faptul că cel care botează și cel care se lasă botezat, amândoi intră în apă și botezul se realizează printr-o singură scufundare, în Numele Domnului Isus Hristos.

Deoarece, acum la sfârșitul timpului de har trebuie să ne întoarcem la propovăduirea biblică, noi nu putem ocoli acest punct.

Întorcându-ne la Ioan 17:6, trebuie să observăm că mulți credincioși care se referă atât de mult la acest capitol, încă nu au înțeles lucrurile cele mai simple care sunt scrise aici. Referindu-se la Tatăl,

Isus Hristos a putut spune: „*Am descoperit Numele Tău oamenilor pe care Mi i-ai dat din lume*”.

De aceea, stimați ascultători, dragi frați și surori, trebuie accentuat că doar cei care au avut o întâlnire adevărată cu Dumnezeu sunt introduși în taina dumnezeirii. Toți ceilalți își vor însuși o cunoștință mentală și vor folosi diferite argumente dintr-un verset sau altul, ridicând pretenții personale, fără să se cerceteze personal și să asculte la picioarele lui Isus cuvintele descoperirii divine. Domnul zice mai departe: „*...și Tu Mi i-ai dat; și ei au păzit Cuvântul Tău. Acum au cunoscut că tot ce Mi-ai dat Tu vine de la Tine. Caci le-am dat cuvintele pe care Mi le-ai dat Tu. Ei le-au primit și au cunoscut cu adevărat că de la Tine am ieșit și au crezut că Tu M-ai trimis*”. Aici, noi avem posibilitatea să ne cercetăm personal dacă credem așa cum spune Scriptura.

Isus Hristos a ieșit din Dumnezeu. Fiul L-a descoperit pe Tatăl, aici pe pământ. De aceea, El a putut spune: „*Cine M-a văzut pe Mine, L-a văzut pe Tatăl*”. Astfel, Numele Tatălui și al Fiului este același, deoarece este vorba de unul și același Dumnezeu. În Noul Testament ne este dat Numele divin „Isus”. El este Emanuel, Dumnezeu cu noi; nu un dumnezeu, ci Același Dumnezeu pe care îl întâlnim în întreg Vechiul Testament. În Numele lui Isus ne este dăruit totul din partea lui Dumnezeu. Prin răscumpărarea de pe crucea Golgotei, Dumnezeu S-a împăcat cu omenirea și fiecare făgăduință sau biruință, tot ceea ce primim de la Dumnezeu, ne-a fost dăruit în Isus Hristos.

Haideți să ne rugăm:

Tată ceresc, Îți mulțumim din toată inima pentru prețiosul și sfântul Tău Cuvânt. Tu ni Te-ai descoperit în Isus Hristos, Fiul Tău și noi Îți mulțumim pentru Numele Tău, pe care ni L-ai descoperit și pentru toate binecuvântările pe care le-am primit. Binecuvântează-i pe toți cei care au ascultat Cuvântul Tău acum. Dăruiește-le harul de a fi eliberați de toate închipuirile omenesti, ca să dea credință deplină Cuvântului Tău. Salvează-i pe cei pierduți, vindecă-i pe bolnavi și dovedește-Te tuturor ca fiind Cel viu. Te rog, în Numele lui Isus. Amin.

Rugăciunea de Mare Preot a lui Isus – partea a III-a

Astăzi, dorim să vorbim din nou despre Ioan 17. Aici, Domnul Isus spune: „*Pentru ei Mă rog. Nu Mă rog pentru lume, ci pentru aceia pe care Mi i-ai dat Tu; pentru că sunt ai Tăi:- tot ce este al Meu este al Tău, și ce este al Tău este al Meu – și Eu sunt proslăvit în ei*” (Ioan 17:9-10). La începutul acestui capitol, Domnul Isus S-a rugat: „*Proslăvește pe Fiul Tău, ca și Fiul Tău să Te proslăvească pe Tine*”. Aici, El vine și spune: „*...și Eu sunt proslăvit în ei*”. Aceeași slavă a lui Dumnezeu care a fost asupra Fiului lui Dumnezeu, se coboară asupra tuturor fiilor și fiicelor lui Dumnezeu. Așa cum Dumnezeu a fost în Hristos și S-a descoperit prin El, așa Hristos este în Biserică și se descoperă prin ea.

Ca Fiu al lui Dumnezeu, Domnul Isus a spus: „*Nu pot face nimic de la mine însumi, decât ceea ce Îmi arată Tatăl*”. Și noi trebuie să ajungem în starea aceasta. Nu sunt lucrările noastre, nu sunt faptele noastre, ci este lucrarea lui Dumnezeu în noi și prin noi, astfel încât nici un om să nu se poată lăuda înaintea Domnului.

Apoi, Domnul Isus zice mai departe, în versetul 11: „*Eu nu mai sunt în lume, dar ei sunt în lume și Eu vin la Tine. Sfinte Tată, păzește, în Numele Tău, pe aceia pe care Mi i-ai dat, pentru ca ei să fie una, cum suntem și Noi*”. Domnul Isus nu S-a rugat pentru necredincioși, nici pentru lume, ci pentru credincioșii care au devenit proprietatea Lui, pentru cei în care El a fost proslăvit. Ei sunt cei care ajung la unitatea deplină.

El spune mai departe, în versetele 14-15: „*Le-am dat Cuvântul Tău; și lumea i-a urât, pentru că ei nu sunt din lume, după cum Eu nu sunt din lume. Nu Te rog să-i iei din lume, ci să-i păzești de cel rău*”. Domnul Isus a rămas în această lume până când lucrarea Lui a fost desăvârșită, până când planul divin de mântuire a fost împlinit prin El. Așa și Biserica lui Isus Hristos, rămâne în această lume până când tot planul de mântuire a lui Dumnezeu se împlinește cu ea și prin ea.

Domnul face o deosebire clară între cei care îi aparțin Lui și cei care nu-i aparțin, între credincioși și necredincioși, între lumină și întuneric. El zice mai departe: „*Ei nu sunt din lume, după cum nici Eu nu sunt din lume. Sfîntește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul. Cum M-ai trimis Tu pe Mine în lume, așa i-am trimis și Eu pe ei în lume*”. Și acest verset are o importanță mare. Dumnezeu, nu numai că L-a trimis pe Hristos, Dumnezeu a fost în Hristos. EL vorbea și lucra prin El. Cel care îl recunoștea pe El într-un mod corect, îl vedea pe Dumnezeu. În același fel, cei trimiși de Domnul, îl reprezintă pe El, prin faptul că El vorbește și lucrează prin ei, astfel încât, prin toate acestea, Hristos să se poată descoperi în Biserică.

Domnul zice mai departe în versetul 20: „*Și Mă rog nu numai pentru ei, ci și pentru cei ce vor crede în Mine prin cuvântul lor*”. Acest verset ni se adresează nouă, căci Domnul nu S-a gândit doar la cei care au devenit credincioși în creștinismul primar, ci S-a gândit la noi toți care în decursul timpului de har, prin vestirea Evangheliei lui Isus Hristos și prin propovăduirea Cuvântului lui Dumnezeu vom ajunge la credința în El. Pentru noi este valabil și următorul verset: „*Mă rog ca toți să fie una, cum Tu, Tată, ești în Mine, și Eu în Tine; ca și ei să fie una în Noi, pentru ca lumea să creadă că Tu M-ai trimis*” (Ioan 17:21). Cei care L-au recunoscut pe singurul Dumnezeu adevărat și au primit viața veșnică, cei cărora le-a fost descoperit Numele Tatălui, care păzesc Cuvântul lui Dumnezeu, care nu aparțin de această lume, ci sunt o proprietate a lui Isus Hristos, au primit făgăduința că vor ajunge la această unitate divină cu Hristos și unii cu alții, așa cum Tatăl era una cu Fiul. Acestor credincioși adevărați, Domnul Isus le spune: „*Eu le-am dat slava pe care Mi-ai dat-o Tu, pentru ca ei să fie una, cum și Noi suntem una – Eu în ei, și Tu în Mine – pentru ca ei să fie în chip*

desăvârșit una". Aici este taina unității divine a Bisericii lui Isus Hristos. Nu este o uniune cu un caracter ecumenic, astfel încât să aibă loc o unificare pe bază religioasă în Consiliul Mondial al Bisericilor, așa cum sunt Națiunile Unite pe plan politic. Biserica lui Isus Hristos este cu totul altceva față de ceea ce fac oamenii. Noi putem crede ceea ce a spus Domnul Isus și anume că El a pregătit pentru adevărații credincioși aceeași slavă pe care și El a primit-o, pentru ca ei să fie una. Descrierea directă a acestei unități desăvârșite, o găsim pur și simplu exprimată în aceste cuvinte: „*Eu în ei, și Tu în Mine*”. Așadar, Dumnezeu în Hristos și Hristos în Biserică.

Dacă cu aceasta mergem la Coloseni 1, acolo citim despre Hristos: „*în care avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor. El este chipul Dumnezeului celui nevăzut, Cel întâi născut din toată zidirea. Pentru că prin El au fost făcute toate lucrurile care sunt în ceruri și pe pământ, cele văzute și cele nevăzute: fie scaune de domnii, fie dregătorii, fie domnii, fie stăpâniri. Toate au fost făcute prin El și pentru El. El este mai înainte de toate lucrurile, și toate se țin prin El. El este Capul trupului, al Bisericii. El este Începutul, Cel întâi născut dintre cei morți, pentru ca în toate lucrurile să aibă întâietatea*”. Numai acolo unde Isus Hristos primește primul loc și unde poate lucra prin Cuvântul și prin Duhul Său în mijlocul poporului, pentru a se descoperi prin ei, acolo va avea loc această unitate desăvârșită.

Apoi, în Ioan 17:24 El se roagă: „*Tată, vreau ca acolo unde sunt Eu, să fie împreună cu Mine și aceia pe care Mi i-ai dat Tu, ca să vadă slava Mea, slavă pe care Mi-ai dat-o Tu; fiindcă Tu M-ai iubit înainte de întemeierea lumii.*” Dragostea lui Dumnezeu a fost îndreptată spre noi înainte de întemeierea lumii. În această dragoste, Dumnezeu a găsit și a alcătuit în Hristos planul de răscumpărare. Conform Efeseni 1, în dragostea Lui, noi am fost aleși după buna plăcere a voii Sale înainte de întemeierea lumii ca să fim copii ai lui Dumnezeu. Această dragoste a lui Dumnezeu a S-a descoperit în Isus Hristos pentru noi, fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, încât a dat pe Fiul Său născut ca jertfă de ispășire, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața

veșnică. Domnul Isus S-a rugat pentru aceștia, pentru ca ei să fie în slavă, acolo unde este și El.

Stimați ascultători, dragi frați și surori, înainte ca Mântuitorul să fie luat în slavă, El a dat făgăduința: „*Eu Mă duc să vă pregătesc un loc. Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi*” (Ioan 14:2b-3). Acum noi trăim la sfârșitul timpului de har. Noi o vedem prin semnele timpului și o recunoaștem prin împlinirea făgăduințelor lui Dumnezeu. Noi putem striga omenirii: „Isus Hristos vine în curând! Pregătiți-vă să-L întâmpinați!” Este o trezire puternică, un strigăt care răsună prin toate țările. Iar cine are o ureche, acela să asculte ce are de spus Domnul alor Săi în acest timp.

La încheiere, Domnul mai zice o dată: „*Eu le-am făcut cunoscut Numele Tău și li-l voi mai face cunoscut, pentru ca dragostea cu care M-ai iubit Tu să fie în ei, și Eu să fiu în ei*” (Ioan 17:26). Și acest cuvânt S-a împlinit în decursul timpului de har; nu doar în creștinismul primar, ci și în toată perioada acest Nume a lui Dumnezeu a fost făcut de cunoscut tuturor aceluia care au venit la Hristos. Dragostea lui Dumnezeu care L-a umplut pe Isus Hristos și care L-a împins să-Și dea viața ca jertfă de ispășire, este acum în noi și noi putem spune ca Pavel: „*dragostea lui Dumnezeu ne constrânge*” (trad. germană-n.tr.). Este aceeași dragoste divină care trebuie să se descopere între ai Săi. „*Eu în ei, și Tu în Mine – pentru ca ei să fie în chip desăvârșit una*”.

Fie ca Dumnezeu să dăruiască har, astfel încât credincioșilor să le fie deschiși ochii cu privire la unitatea lui Dumnezeu și unitatea Bisericii lui Isus Hristos. Numai cine recunoaște unitatea lui Dumnezeu conform Sfintei Scripturi, va avea posibilitatea să trăiască unitatea Bisericii lui Isus Hristos; căci atât de sigur cum Dumnezeu a fost în Hristos, atât de sigur Hristos este în Biserică. Fără El nu există o unitate divină.

Hai-deți să ne rugăm:

Tată ceresc, binecuvântează-i pe toți cei care au auzit Cuvântul Tău acum și fii aproape de ei. Fie ca aceste predici să nu fi fost în zadar. Tu

să vorbești multor mii și să te descoperi lor, căci venirea Ta este aproape, Doamne. Binecuvântarea Ta să fie cu toți, în Numele lui Isus. Amin.